

Az ózdi nők elhelyezése érdekében

Az Ózdi városi Tanács egyik legfontosabb feladatának tartotta a munkaadókat kereső nők elhelyezését. A nehéz probléma megoldásában 1966-tól a fokozatosan elért eredmények mellett újabb és újabb lehetőségek kínálkoztak. Az elmúlt évben 15 millió forintot beruházással 800-ról 2000-re emelték a Debreceni Ruhagyár ózdi üzemegységében a foglalkoztatott nők számát. Ezenkívül egy bedolgozó köztisztviselőket ktsz-ben és egy modern gépekkel felszerelt kötőüzemben biztosítanak még munkalehetőséget, melyek 2-3 hónappal ezelőtt kezdtek meg működni.

Az eddigi erőfeszítések nem voltak eredménytelenek; sokat javult a nők helyzete. Mégis, felfogadási napokon az tapasztalható, hogy még mindig sok a munkát kereső nő. Sokszor az is előfordul viszont, hogy a felajánlott munkahelyet visszautasítják. A reális igények felmérése érdekében éppen Ezenkívül egy bedolgozó köztisztviselőket ktsz-ben és egy modern gépekkel felszerelt kötőüzemben biztosítanak még munkalehetőséget, melyek 2-3 hónappal ezelőtt kezdtek meg működni.

Tóth István

EMBER ÉS TÁJ – fényképeken

A Rónai Sándor megyei Művelődési Ház és a Miskolci Fotoklub a Magyar Fotóművészek Szövetsége védnöksége alatt újszerű tematikus fotókiállítást rendez a IV. borsodi nyári egyetem keretében, július 6-tól 14-ig. A kiállítás elsődleges célja az, hogy a nyári egyetem külföldi vendégeinek bemutassa Észak-Magyarország legvonzóbb természeti, kulturális, gazdasági és emberi értékeit, s ezzel szervesen egészítse ki azokat az ismereteket, amelyeket az egyetem nyújt a városunkban és környékén eltöltött 14 nap alatt.

A kiállítás anyagát a bíráló bizottság és a kiállítás rendezői egy országosan meghirdetett pályázatra beérkezett mintegy 400 fotóból válogatták ki. A válogatás alapelve az egyes képek tartalmi és technikai színvonala mellett az volt, hogy az ilyen témakörben szokásos tárgyi dokumentáció helyett változatos és a tájegységre is jellemző mo-

galmas képegyüttest tárjon a néző elé. Tudatosan törekedtek arra, hogy a táj hangulatát, jellegzetességét, az ember és a környezet kapcsolatát fotográfus eszközökkel feltáró és így a kiállítás koncepciójában szervesen összefüggő, egymást kiegészítő képek kerüljenek felra.

A pályázatra beérkezett képek szerzői közül a bíráló bizottság Berde Béla miskolci, Járai Rudolf budapesti, Kovács Tibor miskolci, Kun Kovács László budapesti és Tarcai Béla miskolci szerzőket értékes tiszteletdíjjal, s a részvevő egyesületek között leg-

jobb eredményt elért Perceczi Bányász Fotoszakkört különdíjjal jutalmazta.

A kiállítás egyébként július 6-tól 14-ig, naponta 11 és 19 óra között lesz megtekinthető a megyei művelődési ház kiállítási csarnokában. A rendezők július 11-én 18 órakor fogadják a kiállításon a nyári egyetem résztvevőit és számukra tárlatvezetést is tartanak.

A szabad idő gondjai

Nyár van, iskolai szünidő. A fiatalok sokkal több szabad idővel rendelkeznek, mint az év más szakaszaiban. Minden tanítási évben megkezdődött a szünidő, és a javítóvizsgákra készülők viszonylag kis csoportját leszámítva, gyakorlatilag minden diák szabad. Az általános iskola felső tagozatos tanulói közül soknak van hosszabb-rövidebb időre szóló leköltöztetése a nyárra, a középiskolásoknak ugyancsak. Közös táborozások, különféle könnyebb munkalehetőségek töltik ki a vakáció egy részét, de az idő többsége teljesen szabad, s még amikor dolgoznak is, nem kell a másnapi lelkével készülni, szabad az este, szabad a délután. A gyerekek egy részénél esetleg adódik kétheti közös üdülés a szülőikkel is, bár ez viszonylag kevés gyermeknél található. A főiskolák, egyetemek hallgatói egy részének nyári vakációját ugyan megtöri a gyakorlati foglalkozás, a nyári szakmai gyakorlat, lényegében azonban nekik is jut szabad idő bőven és a gyakorlati foglalkozás mellett is szabadok a délutánok és az esték. Pihen, élvezi a szabadságot tehát a diákság, az általános iskolától az egyetemistáig bezáróan.

A megnövekedett szabad idő egyúttal a gondok határvizsgálata is jelenti. A több szabad idő, mondhatni folyamatosan szabad idő okos, észszerű felhasználása, a nemesszórakozások kiválogatása nem könnyű feladat, s különösképpen nehéz ott, ahol ennek feltételei nincsenek megfelelően biztosítva. Sokat segítenek a KISZ-szervezetek, az iskolák is. A különféle társas ki-

júság rendelkezésére állnak, nyáron eluralkodik az italmé-
ző jelleg, s a látogatók között bizony olyanok is akadnak nem kis számban, akik veszélyeztetik nemcsak a fiatalok kulturált szórakozását, de egyáltalában a szórakozást is.

Nem vitás, hogy az a vakációzó fiatal diák, aki nem az italozás kedvéért megy el a zöldvándorlókba, vagy egyéb olyan helyre, amely a már nagykorú diáknak nem tiltott hely, nem érezheti jól magát, ha kulturálatlan, hippié utazó ittas fiatalok és idősebbek veszik körül, ha trágárkodás hangzik, ha a társaságában levő kislányt nem érzékel biztonságban. Fiatal lányoknak sem lehet vonzó a mesterként elhanyagolt öltözet, vagy éppen koszos ruházat, gondozatlan haj, italtól bűzlő fiú, amikor táncra kéri. S ha nem megy el vele, már adott is a hangoskodás oka. Túlzottan elejték a szórakozóhelyeket azok a fiatalok, akik a kulturáltságot nélkülözik, s akik valósággal elriasztják a szolidan szórakozni vágyókat.

Talán nem elsődleges fontosságú kérdés, hogy a 18-20-22 éves diákok vakációs szórakozását mennyire zavarják a hippik és társaik. De ha figyelembe vesszük, hogy nemcsak a diákok szórakozását, hanem a dolgozókat is zavarják, már nem is olyan jelentéktelen kérdés. És ha arra is gondolunk, hogy a vakáció idején a sok szabad idővel rendelkező, pihenő diák mennyire ki van téve az őt körülvevő társadalom – a bérházi udvar, a játszótér, a szórakozóhely és nem utolsósorban a hippik – ráhatásának, s ezekből a most vakációzó fiatalokból lesz a holnap felnőttének jelentős hányada, úgy ez a gond már nem is kicsi. Gondja ez szülőnek, iskolának, ifjúsági szervezetnek egyaránt. Közös gond, s olyan közös segítséget kíván, amelyben a társadalmi aktivitáson felül adott esetben a hatósági szigor is jelen van.

Benedek Miklós

A kékszakállú herceg vára

A múlt alkalommal

rendezett aggteleki barlanghangversenyen Gluck Orpheus és Euridike c. operájának sóvargó és nagyszabású dallamfűt visszhangozták az évmilliók cséppköszölopok, vasárnap pedig Bartók világhírű operájának Kékszakállú hercege és a szomorú, kíváncsi és nagyon szerető örök asszony Judith viaskodott egymással. Ráborult a kincses palást a vállára, s ő, aki elhagyta a Kékszakállú urt apját, anyját, testvérét, elhagyta a világegyent, aki forró szerelmével képes lett volna arra, hogy felszárítsa a Kékszakállú várának nedves falait ajkával, képes lett volna melegen átölelni a szívét, aki tündöklővé kívánta tenni és napvilágra a vértől és borzalomtól sejtelt várat, a titkok, és az ezt megjelenítő ajtók gyötrelmes feltárása után meggyőződve és fejét lehajtva belépett az éjjeli sötétség birodalmába.

A sok száz esztendő történetét, amelyet egy francia népmese nyomán alkotott meg Balázs Béla, ezúttal nem ismertjük. Az Idenforgalmi Hivatal gondoskodott arról, hogy minden hangverseny-látogató kézhöz kapja a szöveget, és még a bemutató előtt megismerhesse. Szerencsés és a továbbiakban is megtartandó a narrátor alkalmazása, amelyet ezúttal örömmel hallottunk.

Az opera bemutatása ismét igazolta, hogy a megragadó környezet méltó a témaválasztáshoz. Talán – ha még nem is olyan mértékben, mint a lehetőségek engedik –, már jobban igénybe vettük a természet és csodálatos környezetet. A fények alkalmazása, bár még csak kezdetnek tekinthető, de jó nyomon látszik járni, a továbbiakban is szükséges. Kérjük erőteljesebb, tudatosabb, a zenéhez még jobban igazodó alkalmazását. Az operában sokszor esik szó vérről, éppen ezért a vörös színek erőteljesebb alkalmazása a környezetet még kifejezetlenebbé teheti.

Ugy hisszük, a Kékszakállú idetárlukozó, nagyszabású dallamánál, amikor bemutatja Judithnak a várat: Lásd ez az én birodalmam, a fények erőteljes zuhataga kíváncsú, a villódzó színek alkalmazása nem volt mindig szerencsés,

A főszerepet Szőnyi Olga és Fodor János énekelte. (Még a legutóbbi híradásban is Faragó Andrásról esik szó, ezért hangsúlyozzuk Fodor János szereplését.) Meggyőződésünk szerint Szőnyi Olga jelenleg a legkitűnőbb Judith a magyar operaszínpadon. Átélt, bensőséges alakítása emlékezetes marad. Kár, hogy helyenként a zenekar ereje háttérbe szorította. Fodor János hangjának erőteljes zengését sokszor megcsodáltuk és élveztük, voltak azonban színtelen, szürke és kifejezéstelen megoldásai is.

A zenekari szolamokat ezúttal a Miskolci Szimfonikus Zenekar látta el, Mura Péter vezényletével. Mura Péter Liszt-díjasról ismét el kell mondanunk, hogy az opera számára mindig hazatérőként jelent, Felszabadult, nagyvonalú, a hely különleges lehetőségeit jól kihasználó, erőteljes előadást produkált. A Miskolci Szimfonikus Zenekar nagyon lelkesen és jól oldotta meg nem könnyű feladatát.

Bartók zenéjének kezdettől voltak hívei, lelkes rajongói és voltak, akik közönyösek művészetével kapcsolatban. A helyzet ma sem nagyon változott. Sem a rajongók, sem a közömbösek, sem az ellenszenvet érzők nem hiányoznak. Bármint legyen is, akik ott voltak az előadáson, meg kellett hogy érezzék Bartók világ-raszóló zenéjének erejét, amely ebben a rendkívüli környezetben utólrhetetlen élményt jelent. Meggyőződésünk, hogy a legközelebbi előadás alkalmával, amely tulajdonképpen nemzetközi jellegű lesz, hi-

szen a borsodi nyári egyetem több mint 200 külföldi résztvevője fogja meghallgatni, nagyobb propagandával több hazai látogatót is fog vonzani.

Szeretnénk még egy körülményre

felhívni a figyelmet; az előadás megkezdése után a zenekar fölött levő tér is úgy tekintődik, mint a színpadhoz tartozó rész, amelyen mindenfajta mozgás és tartózkodás felesleges, stílustalan és zavaró.

V. Zalán Irén

Fontos tudnivalók

az oktatásügyi dolgozók szabadságáról

Kedvezmény a sokgyermekes anyáknak A pedagógusokat is megilleti az átiagkereset

Az oktatásügyi dolgozók szabadságával kapcsolatos fontos tudnivalókról tájékoztatták az MTI munkatársát a pedagógusok szakszervezetében. Elmondották, hogy a pedagógusoknak munkaköri pótszabadságot kell adni, az oktatásügyi nem pedagógus munkakörben foglalkoztatott dolgozóknak pedig általában a beszámított munkaviszonyuk arányában jár a pótszabadság.

Az iskolákban működő tanítóknak, tanároknak, napközi vezetőknél 12 munkanap alap-szabadság és 36 munkanap pótszabadság, összesen tehát 48 munkanap rendes szabadság jár. 1968. január 1-től ugyanennyi szabadságra jogosultak a diáktanítói és kollégiumi nevelők, valamint a javító-nevelő intézetek pedagógusai is. Az óvónőknek, a szakmunkásképző intézetek tanműhely-főnökeinek és oktatóinak 12 munkanap pótszabadság, összesen tehát évi 24 munkanap rendes szabadság jár. Az oktatási intézményekben dolgo-

A HITELESÍTETT HARCSA

Levelet küldött a szerkesztőségünkhöz egy tiszatársi gyerek, ifj. Hajnal Sándor

sporthorgász. A levélben egy kellemes kalandját beszéli el. A napokban kiment a tiszatársi révhez, kereszket rakott a horogra és várt. Egyszer csak... De mondja tovább ő a levélben.

„Húzást észlelek a boton, bevágom. Hirtelen emelkedni kezd a zsinór és megindul a part mentén a horogra akadt hal. Vagy 50 métert mentem utána, amikor a hal gyorsabb tempót váltott és szaladnom kellett. Édesapám is ott volt, odajött segíteni. Végül 40 perces fásztás után vágóhoroggal kivettük a harcsát. Kapitális, szép példány. Súlya 36 kiló, 78 deka. Hossza 171 centiméter. Vastagoncán toltuk haza.”

Az ifjú sporthorgász azonban nem éri be ennyivel. A hitelesség, az igazolás kedvéért elküldte a tokaji Tiszavirág Halászati Szövetkezet pecsétjével, a szükséges aláírással ellátott nyugtáját is, melyben igazolják a hatalmas harcsa átvételét, nem utolsósorban pedig a harcsa megfogását is. Így már hiteles a levél, hiteles a harcsa.

Ifjú sporthorgász barátunk fiatal kora ellenére is minden bizonnyal sokat foroghatott nem ifjú sporthorgászok körében. Ha már szülőkésnek vélte a nagy hal megfogásának hiteles bizonyítását

ÜGYESKEDÉS – KICSIBEN

Egy férfi nézelődik Miskolc egyik önkiszolgáló boltjában. Főleg a palackos rész körül. Leemel egy bambis üveget, lehajol, hogy a túldalról ne lássák, az üveget kinyitja, és nagy kortyokban gyorsan megissza a tartalmát.

Drága a kerítés

A szerencsi járásban kötelezték a termelősövetkezeteket, hogy kerítsek körül tanyáikat.

Bizonyára megvan ennek a magyarázata, legalábbis az indoka annak, amiért elrendelték. A végrehajtás azonban nagyobb akadályokba ütközik, mint eredetileg gondolták. Néhány termelősövetkezet hozzá-látott a kerítéshez, de hamarosan rájöttek, hogy ez bizony nem kis pénzbe kerül! Ilyen kedeményező volt már eddig a prügnyi Tiszamente és az alsódobszai Búzakalász Tsz.

Vannak olyan gazdaságok, ahol azonban se-hogyan sem jut több kilométeres kerítésre. A leleményesebbek úgy oldják meg a dolgot, hogy élő fasorokat telepítenek.

Ha ez az utóbbi megoldás is elfogadható, akkor valószínű, hogy nem az illetéktelen emberek behatolása ellen védekeznek a kerítéssel, hanem főleg arra szolgálnak, hogy tudják: honnan, meddig kié.

Vajon érdemes ezért olyan nagy költségbe verniük magukat a gazdaságoknak? Hiszen közismert, hogy a falusi ember úgy ismeri a földet, mint a tenyerét. Nem téved az egy métert sem a határral – feltéve, ha nem akar. Persze azért valami jel nem árt, mondjuk tényleg egy élősfövény, vagy akár egy árok. Minden-esetre olcsóbb megoldás, mint a kerítés.

(a. 1.)

TÖRTÉNETKÉK

A férfi ezután főlegyenesedik, a csemege részhez megy és kéri az üres üvegért járó betétet. Megkapja, s távozik.

MÉG MIT NEM!

— A mi közbiztonságunk! Erről jobb nem beszélni! Azt hiszi, hogy tesznek valamit is érte? Hogy jobb legyen? Hogy valamit megakadályozzanak? Dehogy tesznek! A múltkor is mi történt! Elmondjam?

— El.
— Betörték hozzám! Egyszerűen betörték! Nem a lakásba ugyan, hanem az udvaron levő fészerbe. Nem vittek el semmit, mert ott nem is tárolok különösebb dolgokat, de leverték a lakatot, felforgattak mindent. Még a nyomát is láttam reggel a betörőnek, mert esett az eső!

— És a rendőrség?
— Hogyhogy a rendőrség?
— Mit állapított meg a rendőrség? Szólt nekik, nem?

— Szóljak? Hát még ezután is én járkáljak?

(pt)

Dolgozókat alkalmaznak

Kivitelezésben jártas, legalább 3 éves szakmai gyakorlattal rendelkező építésmérnököt, főmérnök-műszaki vezetőt beosztásba, vagy legalább 5 éves kivitelezési szakmai gyakorlattal rendelkező építésztechnikus, továbbá építésszakként jártas kalkulátort keres azonnali beépítésre a Sátorlajti helyi járási Ig. Tsz-ek Építőipari Osztálya Közös Vállalkozása, Sárospatak, Kazinczy utca 48. Fizetés megegyezés szerint. Szükség esetén a főmérnök-műszaki vezető részére egy éven belüli lakást biztosítunk. Jelentkezés írásban, vagy személyesen, a fenti címre.